

Esbart Català de Dansaires: més de cent anys d'història 1949 – 1958

<p>Obres a la ciutat:</p> <p>1949. S'obre el reformatori per a joves del carrer Wad-Ras</p> <p>1950. Es col·loca l'estàtua de Ramon Berenguer, obra de Josep Llimona, a la Via Laietana</p> <p>1951. Monument als caiguts, obra de Josep Clarà a l'avinguda Diagonal</p> <p>1952. Es crea el barri del Polvorí</p> <p>1953. Es crea el barri de Trinitat Nova</p> <p>1955. Es construeix el primer bloc del barri de la Verneda</p> <p>1956. Primers blocs del barri del Congrés Eucarístic</p> <p>1957. Comença el soterrament de les vies del carrer Aragó</p> <p>1958. Substitució de l'antic funicular del Tibidabo pel nou model</p>	<p>Política i govern:</p> <p>1950. Es constitueix la SEAT (Sociedad Española de Automóviles de Turismo)</p> <p>1951. La pujada del preu dels tramvies només a Barcelona provoca una vaga general de dos dies. Arriba al port la sisena flota dels Estats Units</p> <p>1952. Últims afusellaments al Camp de la Bota, cinc membres de la CNT. Desapareix la cartilla de racionament. Es celebra el 35è Congrés Eucarístic amb assistència d'un milió de persones</p> <p>1954. Arriben repatriats de la Unió Soviètica 286 voluntaris de la División Azul. Detingut a casa seva Joan Comorera, fundador del PSUC. Visita del dictador dominicà Leónidas Trujillo</p> <p>1956. Manifestació d'estudiants al centre de la ciutat. Es tanquen 28 bordells a la ciutat.</p> <p>1957. Boicot de 15 dies als tramvies per la pujada de preus. Josep Maria de Porcioles és nomenat alcalde de la ciutat</p>
<p>Inauguracions:</p> <p>1949. Estudis de Radio Nacional de España</p> <p>1950. Palau d'Esports al carrer Lleida</p> <p>1951. Hotel Colón</p> <p>1952. Jardins de l'antic Hospital de la Santa Creu</p> <p>1955. Palau d'Esports i Residència de la Vall d'Hebrón</p> <p>1957. Camp Nou i Seu del Banc d'Espanya a la Plaça de Catalunya</p> <p>1958. Primer supermercat de Barcelona al passatge Domingo</p>	<p>Vida ciutadana i cultural:</p> <p>1949. Tanca el Café Suizo de la Rambla</p> <p>1950. Estrena de <i>Lo que el viento se llevó</i> al cinema Windsor</p> <p>1951. Obre l'Escola Oficial de Periodisme al convent de Santa Mònica. Al circuit de Pedralbes, Fangio es proclama campió del món d'automobilisme. El Barça fitxa Kubala</p> <p>1952. El Teatre Grec torna a posar-se en funcionament. Primera edició de la Fira del Llibre Antic</p> <p>1953. Surt el primer cotxe de la fàbrica SEAT de la Zona Franca. Es crea la primera facultat de Ciències Econòmiques. Primera edició del trofeu de tennis Compte de Godó</p>

	<p>1954. Carlos Pérez de Rozas Masdeu mor mentre fotografiava l'arribada de la Divisió Azul. Darrera carrera d'automòbils al circuit de Pedralbes per seguretat</p> <p>1955. Primeres 24 hores de Montjuïc, prova de motos. Segons Jocs del Mediterrani a Montjuïc</p> <p>1956. L'11 de febrer és el dia més fred del segle a la ciutat: 6,7 graus sota zero. S'instal·la el termòmetre gegant al Portal de l'Àngel. Es descobreixen les tombes romanes a la Plaça de la Villa de Madrid. Surt publicat el primer número de <i>El Capitán Trueno</i>. Mor Josep Puig i Cadafalch</p> <p>1957. Estrena al Palau de la Música de <i>La primera història d'Esther</i> de Salvador Espriu. Comença la fabricació del SEAT 600</p> <p>1958. Creació d'ESADE pels jesuïtes</p>
--	--

La represa de l'activitat pública

L'activitat de l'Esbart Català de Dansaires es va recuperant gradualment i l'entitat comença a aixecar el cap. Els responsables de l'entitat aprofiten qualsevol motiu per organitzar una activitat, un acte social, una ballada de col·laboració, etc., per tal de mantenir la vida de l'Esbart el màxim d'activa. Entre altres activitats, el dia 24 de febrer es fa una sessió especial dedicada a José de Udaeta i Susanne Anderson; el 3 de maig s'organitza un sopar de germanor i el 10 de juliol es participa en l'acte de final de curs de l'Ateneu Obrer.

Per això, no és d'estranyar que a la reunió del mes de febrer ja es comenci a parlar d'una diada que es celebrarà el mes de juliol: el segon Aplec de l'Esbart Català de Dansaires a la Vila Llobet de Valldoreix, propietat del soci Lluís Llobet. Ell, amb el seu caràcter peculiar, torna a posar els mitjans necessaris per facilitar la vida de l'entitat. Amb anterioritat ja ho havia fet econòmicament en diverses ocasions, i aquesta vegada ho fa perquè es pugui tornar a fer l'Aplec i tothom es trobi a gust a casa seva. Per aquesta escomesa, es preparen un seguit d'activitats per als dansaires que inclouen el joc de trencar l'olla, curses de sacs, recerca de tresors als plats amb cendra, concurs de ganyotes, curses de velocitat per a homes i dones, salts de corda i altres jocs.

També, però, hi ha altres aspectes que són motiu de conversa i d'acords. Per una banda, s'intenta complir el vessant legal pel que fa als estatuts de l'Esbart Català de Dansaires i poder-los tornar a presentar a Governació Civil per a la seva aprovació, cosa que els donaria cobertura legal; això sí, amb la denominació d'Esbart Catalán de Danzantes. Mancats encara de la possibilitat de celebrar l'Assemblea General de socis, els nous estatuts es llegeixen el dia 7 d'abril a tots els dansaires perquè n'estiguin al corrent i en coneguin el contingut.

Per altra banda, en Ramon Sesé, que ha estat l'encarregat de vetllar pel bon ús i conservació de la roba dels dansaires i que l'ha custodiat a casa seva des del repartiment del patrimoni fet al final de la Guerra Civil, demana que s'acordi fer una llista dels desperfectes que han sofert el vestuari, les caixes i els baguls i proposa que ell mateix pugui fer les gestions necessàries per arreglar-los.

El mes de març, la Junta Directiva decideix canviar els assaigs i fer-los en diumenge per facilitar l'assistència dels balladors i balladores, ja que els resulta difícil com a conseqüència de «les circumstàncies que viu Barcelona, pels atemptats i fets agressius, i per evitar que durant els assaigs no hi hagi prou parelles». D'aquesta manera, s'intenta millorar la regularitat en els assaigs de tots els dansaires. Per als assaigs, també es proposa copiar la llibreta amb les melodies per a piano i completar la llista de balls que l'Esbart pot tenir en repertori.

El mes d'abril, a la reunió de Junta es planteja la possibilitat de fer una ballada fora de Barcelona, cosa molt poc habitual en aquests anys. A partir de la proposta del Club Deportivo de Calafell, l'excursió amb la ballada es fa per la diada de Sant Pere. El dia 17 de juliol directius, dansaires i familiars es traslladen a la Vila Llobet de Valldoreix per celebrar el segon Aplec social de l'Esbart Català de Dansaires. Vilaresau és l'encarregat de l'organització de la diada que dirigirà un director artístic i que serà presidida per l'Hereu Riera i la Pubilla, un noi i una noia escollits entre els dansaires. Després d'un matí de jocs i d'un dinar de germanor, a la tarda s'ofereix una ballada als amics i veïns de la família Llobet, completant així una diada d'èxit absolut.

A mesura que avança l'any 1949, l'organització de l'Esbart Català de Dansaires recupera la normalitat: es fa inventari de tota la roba, es fa inventari de tot el patrimoni, es completa la llista d'associats, s'arreglen els desperfectes dels baguls, del pal de les gitanes, etc., es nomena un responsable de la roba de les noies, s'inicien les gestions per canviar de local, es decideix comprar diversos objectes necessaris per programar alguns balls, s'acorda tornar a llegir les actes de les reunions de Junta i fer el resum mensual del moviment econòmic. Les reunions de Junta encara es fan de forma dispersa a bars i cafeteries (al Bar Heidelberg, a la cafeteria de les Galerías Condal, etc.) i a les cases dels directius, en especial a casa de Josep Ventura, a la plaça dels Peixos, i les actes es fan en fulls volants la majoria de vegades reaprofitats.

L'any 1949 es pot considerar l'any clau en la represa de l'activitat i de la vida pública. Per això és un any ple de propostes, projectes i accions encaminades a la normalització.

Un fet lamentable, però, enterboleix l'any 1949 en produir-se el traspàs a finals d'agost del soci Ricard Llansà, el Director Musical (1922-1949) que més anys va ocupar aquest càrrec a l'Esbart Català de Dansaires. L'any 1950 es decideix retre homenatge a la seva memòria fent un donatiu econòmic i una ballada a l'asil de Sant Joan de Déu. Per cobrir la seva absència, el càrrec de Director Musical recau en el músic Lluís Albert.

Responent a una sol·licitud d'Emili Marqui, el dia 30 de març de 1950 es celebra una reunió de directius i dansaires que serà, malgrat no poder anomenar-la així, l'equivalent a una Assemblea General de socis, la primera des de l'any 1937. A la reunió Vilaresau llegeix la memòria d'activitats de l'any 1949, es fa un moment de silenci per la mort de Llansà i Llobet agraeix els esforços de tothom, i en especial els dels dansaires, per continuar malgrat la situació poc favorable «remarcant sempre la tasca a portar per tots en general envers l'Esbart per anar fent-lo gran». A la reunió es presenten els projectes duts a terme al llarg de 1949 i les novetats per a l'any 1950. Una d'aquestes novetats és la necessitat de presentar els estatuts a l'administració, com si es tractés d'una nova entitat que es vol enregistrar i així aconseguir la cobertura legal necessària, cosa que el Secretari es compromet a realitzar a principis del mes d'abril. El tema dels estatuts s'allargarà alguns mesos com a conseqüència de la conveniència d'esmenar-ne algun article i presentar documentació complementària.

A principis de 1950 sorgeix entre els directius la iniciativa de fer un acte d'homenatge a Felip Blasco per agrair-li els 34 anys al capdavant dels dansaires. Es proposa la data del 23 d'abril, diada de Sant Jordi, per fer aquest reconeixement, però ben aviat s'ajorna fins el dia 3 de juny. Felip Blasco no accepta la proposta de rebre un homenatge malgrat la insistència dels companys directius, però s'acorda mantenir l'acte i fer la festa com a presentació de la nova etapa de l'Entitat. El mateix Blasco demana a la Junta Directiva unes vacances per descansar, cosa que li és concedida. En la seva absència, els assaigs els condueix Josep Ventura que sol·licita l'ajuda de Jaume Simón, fet que el mes de juny el Secretari Emili Marqui comunica als dansaires.

La Junta també decideix participar en els actes de celebració de les Festes del Mil·lenari de Santa Coloma de Farners amb una ballada fixada pel 31 de gener al Círculo Cultural Columbense. El mes de setembre també pren part en un altre aniversari històric destacat: la celebració del cinquè centenari del Monestir de Santes Creus.

Entre una i altra, la presència pública de l'Esbart es consolida amb ballades al Reial Cercle Artístic, a la Cúpula Coliseum, a la Plaça Nova, a la Sala Mozart i a l'Orfeó Badaloní, així com d'altres en benefici del Llit del Tuberculós Pobre o de l'Associació d'exalumnes de l'Escola Montessori. El dia 9 de juliol es repeteix la diada social a la casa d'estiueig de la família Llobet, amb el nom de 3er Aplec de l'Esbart Català de Dansaires. Es balla, es representa el conte de La rateta, es canta i es dina plegats.

Un cop enllestits els estatuts, el Secretari s'ocupa de posar al dia les dades de l'Esbart a la Caixa de Pensions i substituir les signatures dels antics càrrecs per les de les persones que ara ocupen la Presidència i la Tresoreria. En aquest mateix sentit, el dia 23 de novembre es fa un acte de presentació de la Junta Directiva amb les persones que ocupen els càrrecs de President: Lluís Llobet, Sots president: Josep Ventura, Tresorer: Joan Bel, Secretari: Emili Marquí, Vocal administratiu: Ramon Sesé, Vocal propaganda: Francesc Vilaresau, Vocal Biblioteca: Josep Garcia, Director: Felip Blasco i Director Musical: Lluís Albert. A partir d'aquest moment, l'Esbart Català de Dansaires, això sí amb el nom traduït al castellà, ja té la cobertura legal necessària per tornar a donar empenta a la vida associativa i a les activitats. Amb data 11 de desembre es remet a Governació Civil per a la seva aprovació: l'acta de la reunió, la relació de càrrecs vigents, el Règim interior i la llista d'associats.

L'any 1950 també s'aprofita per endreçar la Biblioteca, tasca que emprenen Ventura, Garcia i Vilaresau amb la intenció de poder obrir la biblioteca als socis i deixar-los llibres en préstec, i així de mica en mica posar al dia tota la gestió de l'Esbart Català de Dansaires. Cal comentar que a la primera meitat de la dècada dels cinquanta existeixen dos llibres d'actes que contenen els resums de les reunions de juntes directives i d'assemblees: l'oficial escrit en castellà que és la versió oficial per presentar a Governació Civil i l'altre escrit en català per a ús intern.

El mes d'abril de 1951, Lluís Llobet renuncia al càrrec de President per raons particulars, fet que és molt lamentat per tots els socis a causa de l'incondicional suport que Llobet sempre ha donat a l'Esbart Català de Dansaires. En la seva absència i fins a la propera Assemblea General de socis, que es celebrarà el dia 12 de juliol, el Sots president Josep Ventura assumeix les tasques i responsabilitats de la Presidència. A l'Assemblea es proposen dos noms per al càrrec de President: Joan Farrarons i Joan Bel, que ja havia estat President entre els anys 1916 i 1921. Finalment, l'Assemblea vota Farrarons per exercir aquesta responsabilitat. Malgrat la renúncia al càrrec de President, Llobet no abandona l'Esbart i continua assumint certes despeses: paga la subscripció a la prestigiosa col·lecció de textos clàssics de l'editorial Bernat Metge, avança els diners per comprar loteria, posa la seva torre de Valldoreix a disposició de l'Esbart per celebrar el quart Aplec social, etc.

El 7 de gener de 1951, l'Esbart fa una sessió per als malalts del Cottolengo del Pare Alegre, un dels equipaments sanitaris que ha estat visitat pels dansaires en totes les èpoques. Al cap d'un mes, al local social, es realitza una sessió privada oferta als ballarins Rosario i Antonio, que són obsequiats amb un berenar i una mostra de danses catalanes. El mes de setembre, Llobet torna a obrir la seva casa de Valldoreix per a l'Aplec de l'entitat, que per variar el programa dels anys anteriors compta, a més de amb els dansaires de totes les edats, amb la col·laboració del folklorista Joan Lluís, que explica algunes vivències de la seva vida de pastor al Pallars, i un concert a càrrec de la Capella Polifònica.

A partir de mitjans de l'any 1951, comencen les gestions per celebrar el cinquantenari de la restauració de la dansa catalana a la ciutat de Vic, primer per carta i després, un cop rebuda la conformitat a la proposta de l'Esbart, amb la visita a Vic de Farrarons, Llobet i Ventura. Les gestions continuen a principis de l'any 1952 amb converses amb les autoritats de Vic i l'intent d'engrescar l'Esbart Montserrat i el Folklore Catalunya perquè actuïn de coorganitzadors. Finalment, l'Esbart Català de Dansaires assumeix en solitari l'organització d'aquesta celebració que coincideix, a més, amb el cinquantenari de l'Orfeó Vigatà. El mes d'abril ja es disposa d'un esborrany del programa on figuren alguns dels balls que van ser ballats a Vic l'any 1902: l'Indiot, Ball cerdà, l'Esquerrana i el Ballet de Muntanya, juntament amb altres balls del repertori habitual de l'Esbart Català de Dansaires, com ara la Bolangera, les Danses, el Ball de Sant Ferriol i el Ball de Garlandes. Per a aquesta activitat, la Junta fa tot el possible per trobar el suport econòmic necessari per afrontar les despeses de trasllat i aconseguix una col·laboració de 1.500 pessetes. L'acte del cinquantenari de la restauració de la dansa es celebra a la plaça Major de Vic el dia 15 de juny en presència d'un públic molt nombrós i amb un èxit reconegut per tothom. Així s'expressa a la reunió de la Junta Directiva celebrada el dia 30 de juny, quan el President felicita Felip Blasco i Josep Ventura per l'èxit aconseguit i s'acorda fer arribar l'agraïment als esbarts i a tots els particulars que hi han col·laborat.

El dia 2 d'agost es celebra l'Assemblea General de socis durant la qual es reelegeixen les mateixes persones per als càrrecs que ja ocupen; a continuació, es programa una Assemblea extraordinària amb la finalitat de modificar el text de l'article 8 dels nous estatuts que finalment queda fixat de la següent manera:

«Se efectuará reunión de Directiva al menos una vez cada mes. Asamblea General de socios cada año, debiendo celebrarse Asamblea extraordinaria si lo piden la mitad más uno de los socios y también siempre que lo estime necesario la Junta Directiva».

Després de l'esforç de la celebració a Vic, l'any 1952 es complementa amb una anada a l'Asil de Sant Rafel, l'activitat de tancament de curs a l'Ateneu Obrer realitzada el dia 6 de juliol, la participació en la vetllada artística al Club Diagonal del dia 12 del mateix mes, les col·laboracions a les Festes de Sant Roc de la Plaça Nova, amb un gran èxit, a la Festa Major del Poble Nou, a l'Ateneu Colom i al Teatre CAPSA, que es fan els dies 14 d'agost, 19 de setembre i 22 de novembre respectivament. L'any es clou amb una ballada al Poble Espanyol amb motiu, altra vegada, de la commemoració del 50è Aniversari de la Restauració de les danses populars.

Cap a la normalitat

A diferència dels anys anteriors, el 1953 és un any farcit de moviment, d'anades i vingudes amb activitats diverses: visites culturals a l'Ajuntament de Barcelona, a la Diputació de Barcelona, una excursió cultural a Tarragona on es visiten tres museus i s'acaba a la platja, així com l'assistència i participació al primer acte del nou grup de dansaires anomenat Ballets de Catalunya, que comparteix espai d'assaig a l'Ateneu Obrer del carrer de Montcada. Cal destacar també la presència dels dansaires i directius a l'homenatge fet a Tecla Sala el dia 23 de maig a l'Hospitalet de Llobregat, a l'acte realitzat a la plaça de Sant Josep Oriol amb motiu de la celebració del 5è centenari de la consagració de la Basílica de Nostra Senyora del Pi, a les revetlles de Sant Joan i de Sant Pere al Poble Espanyol, etc.

Enmig de tota l'activitat, el mes de març es comunica la defunció de Joan Bel, fins al darrer moment Tresorer de l'entitat.

Al llarg de la tardor, a més de prendre part en actes de les Festes de la Mercè, l'Esbart col·labora ballant a l'obra teatral *Cançó d'amor i de guerra* que es programa al Cercle Barcelonès de Sant Josep situat al carrer aleshores anomenat de Pedro Lastortras (avui carrer de Verdaguer i Callís) els dies 24 de setembre, 28 de novembre i 25 i 26 de desembre.

Precisament als locals d'aquesta associació, el dia 27 de desembre l'Esbart celebra l'Assemblea General de socis, fet que anuncia l'estreta col·laboració que s'establirà a partir d'aquest moment entre les dues entitats. En aquesta reunió es llegeix el text del reglament de règim interior i es discuteix, s'esmena i s'aprova.

El mes de gener de 1954, l'entitat trasllada el seu patrimoni al Cercle Barcelonès de Sant Josep on romandrà gairebé deu anys, fins el mes de novembre de 1963. En aquesta associació col·labora en les festes de Sant Josep, patró del Cercle, en el final de curs de la Secció Teatral i organitza un festival de dansa. Com en anys anteriors, també visita el Centre Cottolengo del Pare Alegre, col·labora en benefici de l'Escola de Nit del Sagrat Cor i balla a les Festes de la Plaça Nova. D'entre totes les activitats d'aquest any, però, la més recordada és l'excursió a Calonge del dia 22 d'agost, amb una ballada al Círculo Calongense en presència de nombroses autoritats presidides pel Ministro de Educació Nacional.

El dia 4 d'abril es celebra una reunió per acabar de completar els càrrecs que estableixen els estatuts i que encara no s'han comunicat oficialment. Aquests càrrecs són el de Director Artístic, assumit per Felip Blasco, el de Sotsdirector, que ocupa Josep Ventura, i els de Mestres de dansa, que assumeixen Jaume Simón, Francesc Passapera i Jordi Serra. Malgrat haver-se completat tot el procés legal necessari, el mes de setembre la Presidència proposa posar la totalitat dels càrrecs de l'actual Junta Directiva a disposició de l'Assemblea de socis que es convoca pel dia 25 d'octubre i en la qual es renoven tots els càrrecs. A la mateixa Assemblea, Antoni Casalí i Lluís Llobet proposen nomenar Felip Blasco Director Honorífic, proposta que s'aprova per unanimitat. El dia 9 d'octubre es coneix la defunció d'Aureli Capmany, un dels homes clau en l'ideari i la vida de l'Esbart Català de Dansaires. Tots els directius i dansaires assisteixen al seu enterrament i porten, juntament amb altres barcelonins, el taüt des del carrer de la Petxina fins a l'església de Sant Agustí. La vigília de Nadal, al teatre del Cercle Barcelonès de Sant Josep, s'organitza una vetllada en homenatge pòstum a Aureli Capmany.

El mes de gener de 1955, les sòcies M. Pujol, R. Flotats, N. Marqui i M.A. Santiago proposen refer el Grup Feminal com a Secció de l'Esbart Català de Dansaires, a l'estil de la que ja hi havia a mitjans dels anys trenta, cosa que s'acorda a la Junta Directiva del dia 16 de gener. A partir de la documentació del ball de la Moixiganga de Sitges, l'any 1955 es proposa el projecte de reconstruir la dansa a partir d'aquesta documentació i preparar la confecció del vestuari escaient que sigui necessari, tasca en la qual participen les components de la recent creada Secció Feminal i Ramon Sesé, encarregat del rober de l'Esbart. La ballada de Sant Roc és l'oportunitat escollida per presentar el ball i el vestuari que obtenen un allau de comentaris favorables tant per l'acurada execució d'aquesta dansa dramàtica, com per la indumentària, la seva fidelitat a l'original i la seva novetat.

Molts esdeveniments són motiu de record: la sol·licitud de la Diputació de Barcelona de participar en la Festa de l'Arbre a l'antic Palau de Projeccions de Montjuïc, el Romiatge del Ram a la muntanya del Tibidabo, les dues ballades a la plaça de la Llana els mesos de juny i setembre, els actes en col·laboració amb el nou Esbart Sanllehy, dirigit per Maurici Palouzié, i també l'excursió familiar a Tossa de Mar que omple de goig dansaires i familiars. Per sostenir les despeses que comporta aquesta excursió i les que es realitzaran en anys posteriors, s'estableix que cada dia d'assaig els dansaires i familiars interessats en assistir a la sortida aportin una pesseta a un fons comunitari que servirà per pagar el transport i les despeses comunitàries.

Aquest any es produeix el relleu definitiu en el càrrec de la direcció artística, ja que Felip Blasco es veu forçat a abandonar-lo a causa de la seva avançada edat. Blasco ja havia demanat ajuda per portar a terme les seves tasques de mestre de dansa, cosa que van fer Josep Ventura i Jaume Simon. És en aquest darrer en qui recaurà a partir d'ara la responsabilitat dels assaigs i la coordinació dels dansaires grans.

Just a finals de l'any 1955, l'Esbart rep dues propostes engrescadores que accepta portar a terme. La primera és una proposta de l'Orfeó Barcelonès, amb qui l'Esbart Català col·labora i comparteix nombrosos actes, d'organitzar un acte en honor d'un grup de visitants suïssos. L'acte es materialitza el dia 1 d'abril al Poble Espanyol amb la participació de l'orquestra Methalarmonia de Berna, l'Orfeó Barcelonès i l'Esbart Català de Dansaires i obté uns resultats molt satisfactoris. La segona proposta sorgeix per homenatjar el músic Antoni Pérez Moya. La comissió d'homenatge la formen les entitats següents: Esbart Folkloric Catalunya, Esbart Montserrat, Esbart A.E.E.F., Esbart Santa Fe i l'Esbart Català de Dansaires com a encarregat de la coordinació.

Al llarg de 1956, l'Esbart Català de Dansaires intenta millorar la seva situació i disponibilitat d'espais al si del Cercle Barcelonès de Sant Josep principalment per dos motius: un de capacitat, ja que les estances on es concentra el patrimoni de l'entitat són insuficients, i l'altre de disponibilitat real de la sala per assajar, ja que segons les necessitats del Cercle cal canviar els dies d'assaig d'una setmana per l'altra, cosa força feixuga de resistir. Després de diverses converses entre ambdues associacions, l'Esbart aconsegueix poder usar una altra habitació del Cercle a canvi d'un augment mensual del lloguer de 350 pessetes. Per aconseguir la regularitat de dies d'assaig, els directius Josep Palouzié i Francesc Terron, Sots president i Secretari respectivament des de la darrera Assemblea General de socis, mantenen diverses gestions amb la Junta del Cercle i aconsegueixen millorar la situació sense, però, que sigui definitiva.

El dia 18 de maig es repeteix el convit de ballar al Romiatge del Ram del cim del Tibidabo, el 12 de juny es torna a ballar a la Festa Major de la plaça de la Llana tot festejant la diada de Sant Antoni i, evidentment, l'Esbart torna a ballar a la plaça Nova amb l'estrena aquest cop d'un nou ball reconstruït, per al qual es confeccionen una sèrie de peces de vestuari noves realitzades, com sempre, sota la direcció de Ramon Sesé. Es tracta del magnífic Ball dels Romeus o de la Pitota de Prats de Lluçanès que rep un gran aplaudiment i reconeixement. També cal destacar la sol·licitud de Joan Amades de comptar amb tots els dansaires per a una sessió fotogràfica que es duu a terme als espais del Poble Espanyol i que ha de servir per il·lustrar una de les darreres obres que Amades publica en vida, l'anomenada *Guia de festes tradicionals de Catalunya* que publicarà l'editorial Aedos.

Aquest reportatge deixarà un gran nombre de fotografies on s'immortalitzen tots els homes i les dones en actiu de l'Esbart ballant una gran quantitat de danses: el Ball del Tio Fresco fet pels homes, la Bolangera, el Ball del Rogle, el Ball de Sant Ferriol, el Ball de l'Hereu Riera, el Ball Pla, i un llarguíssim etcètera.

Seguint el costum de fer una excursió anual, el dia 12 d'agost es viatja a les comarques gironines fent una ruta amb el següent recorregut: de Barcelona a Girona, Banyoles, Rupit, Olot, on es dina, i Vic, i retorn a la ciutat. Les activitats anuals acaben el dia 25 de desembre amb una ballada al Casino Nacional de l'Hospitalet de Llobregat. Dues setmanes abans, el dia 8, es celebra l'Assemblea General de socis en la que es produeix el relleu en el càrrec de President, aquest cop assumit per Josep Palouzié en substitució de Joan Farrarons, que ara assumeix el càrrec de Tresorer.

A l'Assemblea, Antoni Casalí demana a la Junta que comenci a pensar i treballar en la celebració del cinquantè aniversari de la fundació, cosa a què es comprometen tots els directius. Aquest serà el tema de conversa indiscutible durant tot el 1957, ja sigui a la Junta, entre els dansaires o en les converses dels associats.

Però també hi ha altres temes que comparteixen protagonisme en la vida de l'Esbart, ja que el 1957 és ple d'activitats interessants i destacades. El dia 21 d'abril l'Esbart Català de Dansaires ofereix els seus balls en el marc del Poble Espanyol juntament amb la Fanfare des Tramways Lausannois de Suïssa i l'Orfeó Barcelonès; el 21 de juliol balla a la vila de Lloret de Mar convidat per l'Ajuntament de la població; és present a les festes de la plaça de la Llana i de la plaça Nova; col·labora amb el Club Diagonal, la Casa de la Caritat, l'Asil del Bon Pastor, l'Escola Nocturna del Sagrat Cor i al Romiatge del Ram.

El dia 24 de setembre, diada de la patrona barcelonina, els dansaires són alguns dels protagonistes de l'acte d'inauguració del nou estadi del Futbol Club Barcelona. Per a aquest esdeveniment s'han succeït nombroses converses i reunions per tal d'aconseguir el màxim lluïment de l'activitat. El resultat és molt comentat a la premsa, a nivell popular i també internament, ja que passa a formar part dels records personals més entranyables dels presents i comporta la concessió de la Medalla de Bronze del F.C. Barcelona a l'entitat, lliurada en l'acte d'agraïment que l'entitat esportiva dedica a totes les institucions que han col·laborat. El dia 10 de novembre, els dansaires representen Catalunya en el festival de danses patrocinat per la Tinència de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona i la Junta Administrativa de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau.

El 15 de desembre l'Esbart retorna al mateix espai esportiu, però aquest cop el motiu no és gens alegre, ans el contrari, ja que es tracta d'un acte benèfic, en el que també participen altres esbarts i orfeons, per recaptar fons en benefici dels damnificats pels greus aiguats de València.

L'any es complementa amb l'excursió col·lectiva, que com sempre mira de compaginar l'activitat cultural amb la de lleure, i que enguany els porta a visitar el Reial Monestir de Poblet i acabar el dia amb una banyada a la platja de Coma-ruga. Finalment, el dia 22 de desembre es celebra l'Assemblea General de socis a les instal·lacions del Cercle Barcelonès de Sant Josep, durant la qual es vota Francesc Terron per al càrrec de Sots president i Fèlix Serrat per al de Secretari. En el transcurs de la reunió el President Palouzié felicita Jaume Simon pels èxits assolits al llarg de tot l'any i encoratja tots

els socis i sòcies a encarar amb força i empena l'any del cinquantenari de l'Esbart Català de Dansaires. Una setmana més tard es celebra la darrera reunió de la Junta Directiva durant la qual es discuteix el programa d'actes per al cinquantenari i s'acorda la conveniència de fer un pressupost econòmic que faci la previsió de despeses i recursos necessaris per afrontar-les.

Com en qualsevol altra celebració d'aquest tipus, cal realitzar gestions econòmiques, d'infraestructura i legals per poder obtenir els recursos suficients, els serveis necessaris i la cobertura amb els permisos corresponents de la Censura, la Jefatura de Policia, Falange Española, el Sindicato del Espectáculo i la Sociedad de Autores. Les iniciatives econòmiques per costejar les despeses de l'aniversari inclouen la sol·licitud de subvencions a l'Administració, a entitats bancàries, a empreses privades i a particulars. Els esforços es veuen recompensats en obtenir el suport econòmic de l'Ajuntament de Barcelona, de la Diputació de Barcelona i d'empreses privades com ara Rocalla S.A., que passa a ser el patrocinador amb més aportació econòmica gràcies a les gestions de Fèlix Sarrat, d'entitats bancàries com la Caja de Jubilaciones Textil o dels mateixos socis i sòcies. Paral·lelament, es treballa el programa general d'actes i el repertori de balls de l'acte central i públic, feina aquesta darrera que desenvolupen conjuntament Josep Ventura i Jaume Simon.

Per al dia de Sant Pere es convoca la Junta Directiva amb un objectiu clar: tancar el programa d'activitats commemoratives. D'aquesta manera es fixa que el 6 de juliol es farà una missa cantada a l'església parroquial de Sant Francesc de Paula al carrer de Sant Pere més Alt, a la sortida de la qual s'oferirà un aperitiu a tots els assistents al local social. El dia 12 es reserva per a l'acte central de commemoració amb una ballada a la monumental Plaça del Rei i per a la qual es comptarà amb la col·laboració d'altres entitats. L'endemà, diumenge 13 de juliol, es ballarà a les instal·lacions de la Caja de Jubilaciones Textil i al vespre del mateix dia al Restaurant Diagonal s'oferirà el Sopar de Germanor. També s'acorda editar un programa general d'actes perquè la informació arribi degudament a tots els socis, col·laboradors, institucions i mitjans de comunicació.

Un període curt de celebració però ben atapeït que deixarà sensacions emotives de tota mena, comentaris de felicitació a la premsa i el reconeixement d'institucions pels esforços i el treball esmerçats. En especial, cal destacar l'acte públic a la Plaça del Rei on davant d'un públic que ocupa tot l'espai hàbil, escales incloses, l'Esbart Català de Dansaires torna a mostrar allò que millor sap fer en programar un acuradíssim i variat repertori de danses tradicionals, amb la col·laboració de les masses corals de l'Orfeó Barcelonès i de l'Orfeó Canigó i dels dansaires de l'Esbart Sanllehy. Al final del repertori programat, enmig d'un eixordador aplaudiment, apareixen dalt l'enfustat els estendards dels orfeons presidits per la Senyera de l'Esbart Català, moment en que el públic dempeus canta, en un gest espontani, El Cant de la Senyera convertint aquest acte en una mostra de reivindicació catalana.

A la següent Junta Directiva es comenta i es valora el desenvolupament dels actes i el President Palouzié aprofita per agrair i felicitar totes les persones que hi han estat implicades, en especial la tasca de coordinació i direcció de Jaume Simon, la confecció de les medalles d'aniversari encarregades a Francesc Terron, la disponibilitat del vicari de la Parròquia de Sant Francesc de Paula, dels components dels orfeons i de l'Esbart Sanllehy. A la mateixa reunió s'acorda concedir medalles de plata als socis degans de l'ECD Felip Blasco, Josep Ventura, Ramon Sesé i Josep Bòria. Així mateix, el

mes de setembre s'acorda obsequiar tots els socis i col·laboradors amb la medalla del cinquantenari, acte que es realitza el dia 21 d'aquest mes.

Però al llarg de l'any 1958 també es donen a conèixer altres projectes i activitats. El mes de febrer es rep la visita del President de l'Obra del Ballet Popular per suggerir a l'Esbart que s'associï a aquesta institució. La proposta, que és ben rebuda pels directius, porta a l'Esbart Català de Dansaires a una intensa col·laboració amb l'Obra que es materialitza el dia 12 d'octubre amb la presència dels dansaires al III Aplec d'Esbarts que es celebra a la plaça del Monestir de Montserrat.

També es col·labora en diversos actes de reconeixement: el mes de gener en l'homenatge pòstum al mestre Joaquim Serra; el 9 de març en l'audició de sardanes en benefici dels damnificats de València; el dia 18 de març en l'homenatge a l'alcalde Josep Ma. de Porcioles, organitzat per l'Ajuntament de Barcelona; i el 3 de maig en el Festival organitzat per l'Ajuntament de Barcelona al palau d'Esports. Amb la participació a diverses festes majors i actes cívics i culturals, tal i com és habitual des de finals de la dècada dels anys quaranta, la memòria d'activitats s'allarga fins a vint-i-cinc actes i es tanca amb l'Assemblea General de socis celebrada el dia 14 de desembre de 1958. Ja no queda res que recordi la difícil situació de supervivència i minsa activitat que va caracteritzar els difícils anys del 1938 al 1950.